

# مانگی ره جهب: مانگیکه وهک هه موو مانگی تر

[ کوردی – کوردی – kurdisch ]

ئاماده کردنی : هیمن عبد العزیز

پیداچونه وهی: پشتیوان سابیر عزیز

۲۰۰۹ - ۱۴۳۰

islamhouse.com

( شهر رجب كغيره من الشهور )

« باللغة الكوردية »

إعداد : هيمن عبد العزيز

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

٢٠٠٩ - ١٤٣٠

islamhouse.com

## مانگی ره جهب: مانگیکه وهی هه موو مانگی تر

ئاشکرایه که خوی وه دیهینه رو دروستکهر له بوونه وه رو دروستکراوی خویدا هیندی شتی فەزل داوه به سەر هیندی شتی تر دا، وهک چۆن له نیو ریزی پرواداران هیندیکی به باشتتر وه سەر هیندیکان داوه، له پیغه مبه رانیس هیندی پیغه مبه ر به سەر هیندیکان به چاکتر گیراوه، دیاره سه بارهت به مانگ و به رۆژو به سالیس به هه مان جوړ فەزلی هیندیکی داوه به سەر هیندیکان، ئه وهی که له م باسه شدا مه به ستمانه قسهی له سەر بکهین، باس کردنه له مانگیکه له مانگانهی که خوا ریزی به سەر مانگانی تر جگه له سی مانگه کهی تر داوه، که ئه ویش مانگی ره جهبه.

هه قیقه تی ئه مه ش له م ئایه ته دا وه دیاره ده که ویت، ئه م ئایه ته یه که ده فەر مویت: **إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ (التوبة: ٣٦)** ، واته: له و رۆژه وه خوا ئاسمان و زهوی داهیناوه، نووسیویه تی ژماره ی مانگه کان دوازدهن، له چوارباند شەر ده وه ستی، له مانه دا ناهه قی له خوتان مه کهن. دیاره ئه م مانگانه ش به پیی میقداری رۆبشتنی مانگ وه دیار ده که ویت و ده ستنیشان ده کریت، نهک به پیی رۆبشتنی خۆر، وهک بیباوه ران پشتی پی ده به ستن.

مانگه حه رامه کانیش هه ر له م ئایه ته ی پیشوو ده ستنیشان کراوه، هه ر چه ند ناوه کانیا ن ده ستنیشان نه کراون، به لام ئه وهی هه یه له سوننه تی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) که ناویان هاتوو وه ئامازه یان پیکراوه.

هه روهک له ئه بی به کیره (خوا لیی رازی بیت) ده گیرنه وه که وا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له حه جی مالئاوی دا فەر مووی: (زه مانه ئه گه ریته وه به چه شنی ئه م رۆژه ی که خوا ئاسمانه کان و زهوی تیا دروست کرد، سأل تیایدا دوازده مانگه و، چوار

له نیواندا مانگی حرامه، سییان یه كه وه دوای یه كه وه دین، ئەوانیش بریتین له زولقه عیده و زولحیججه و موحرهم و رهجه بی موزهڕ كه كه وتۆته نیوان ههردوو جه ماده كه و شهعبان) (رواه البخاري رقم ۱۷۴۱/ في الحج باب الخطبة أيام منى ، ورواه مسلم رقم ۱۶۷۹)

شیاوی باسه كه به رهجه ب ئیژن موزهڕ (مضر) چونكه ئەوان ئەم مانگه یان زۆر به گه و ره ئەگرت به پیچه وانه ی ئەوانی تر.

### **هۆكاری ناوانی رهجه:**

ئینوفارس له (معجم مقاییس اللغة / ص: ۴۴۵) ده لیت:

رهجه: پینه کانی (را و جیم و با) بنه ره تیکه بریتیه له پالپشتی کردنی شتیک له شتیک و به هیز کردنی، بویه كه ده لیت: (رجبت الشيء أي عظّمته) ، واته: به گه و ره ی گرت، بویه پی گوتراوه: رهجه، چونكه شه ریعت و به نامه ی خوا به گه و ره ی گرتوه. به یه قی ده لیت: نه فامانی پیشوو ئەم مانگه یان به گه و ره ده گرت، به تایهت له مانگی رهجه شمشیره کانیان دا ئەناو شهریان تیا نه ده کرد.

### **رهجه به کیكه له حه رامه کان (اشهر الحرم):**

بیگومان مانگه حه رامه کان مه کانهت و پیگه یه کی به رزو بلندیان هه یه، كه یه کیكه له مانگه کان ئەو مانگی رهجه به یه، خوای گه و ره ده فه رمویت: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ (المائدة: ۲) واته: ئەی ئەوانه ی باوه رتان هیناوه ده ستکاری درووشمه کانی خوا مه کهن و هه لی مه وه شیننه وه و سنووری مانگه حه رامه کان تیایدا مه به زینن.

یانی ئەو شتانه ی كه خوا له بهر گه و ره بیان حه رامه کانی تیا حه رام کردوه، ئیوه حه لالی مه کهن، وه به ره له ستی کردوون له وه كه کاری خراپ و ئەتوارو خو خده ی ناپه سه ندی تیا ئەنجام بدهن.

خوای گه و ره ده فه رمویت: فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ (التوبة: ۳۶) ، واته: له نیواندا ستهم له نه فسی خۆتان مه کهن.

### **شه رکردن له مانگه حه رامه کان:**

دیاره وهك باسمان كرد، كه خوا ناوی له م چوار مانگه ناوه به مانگی حرام، نه وه دیاره حرامی كرد وه كه هه تا شه ریشی تیا بكریت. وهك خوی گه وره ده فه رموت: **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ (البقرة: ۲۱۷)**. واته: لیت ده پرسن: تووشی شه ربوون له مانگی شه ربه سا چونه؟ بیژه: شه ره له هه یفی وادا گونا هیکی زور گه وره یه. هه رچه ندجه ماوه ری زانایان یه کده نگن له وه كه شه رکردن له مانگه حرامه کان نه سخ بوته وه به ئایه تی **فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ (التوبة: ۵)** واته: هه ركه مانگه حرامه کان یرانه وه، نه بوت په رستانه له کوئ وه دهس كه وئ، له گرتن و به ندکردن و کوشتنیان دهس مه پاریزن و بو شه یان بو بنینه وه. هه لبت زانایان بو به نه سخ ناسینی نه م ئایه ته پشتیان به وه به ستووه، كه وا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) شه ری له گه لئه هلی تائف كرد، له کاتیک كه نه و مانگه مانگی (ذي القعدة) بوو، كه یه کیكه له مانگه حرامه کان.

وه هیندیکی تر ده لین: درووست نییه كه پرواداران له مانگی حرامدا ده ستپیشخه ر بن له شه ردا.

هیندیکیش ده لین: درووسته، به لگه شیان نه و شه ره ی تائف بوو كه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه لیگه رساند له دژی نه هلی تائف. كه نه وان کاتی خوی له مانگی شه ووالدا له دژی مسولمان هیرشیان کردو شه ریان له گه لدا كردن.

### **قوربانى سه رپرین تیايدا:**

عه ره به نه فامه کانی پیشین له مانگی ره جه بدا قوربانیان سه رده پری تا له بوته کانیان نزيك ببنه وه!

کاتی كه ئیسلام هات هه موو نه و قوربانیا نه ی نه فامی كه سه ر نه یران پووچی كردنه وه. هه ر چه ند زانایان نا کوکن له سه ر حوکمی قوربانى سه رپرین له مانگی ره جه بدا، جه ماوه ران لای حه نه فییه کان و مالیکی و حه نبه لییه کان ده لین: کاری عه تیره نه سخ بوته وه به پپی فه رمایشتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) كه فه رموو یه تی: (لا فرع ولا عتيرة) (رواه البخاري ومسلم من حديث أبي هريرة).

به لام شافعییه کان ده لین: نه سخ نه بوته وه بگره موسته حه بیه، كه نه مه شیان قسه ی ئینو سیرینه.

ئىبنوحەجر (بەرەحمەتپېت) پشتگىرى لەم رايەى شافعيەكان كىردووه، ئەوئىش پشتى بەم فەرمووده بەستوووه كەئەبووداودو نەسائى و ئىبنوماجەلەنوبەئىشە(خو لىي رازى پىت) گىراوانەتەووهو حاكم و ئىبنو مونزىر تەسحىحىيان كىردووه كەيارانى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بەپىغەمبەريان فەرموو: (إنا كنا نعتر عتيرة في الجاهلية في رجب فما تأمرنا . قال : اذبحوا في أي شهر كان ...) واتە: ئىمەلەنەفامىي لەمانگى رەجەب قوربانىمان سەردەپىرى، ئەى ئىستا فەرمانى چىمان پىدەكەيت؟ ئەوئىش فەرمووى: سەرىپىن لەهەر مانگىك كەدەتەنەوئىت.

### رۆژوو لەمانگى رەجەبدا:

شتىكى تايپەت بەفەزلى بەرۆژوو بوونى مانگى رەجەب نەلاى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) و نەلاى يارانى، نەهاتوووهو باس نەكراوه. بگرەئەگەر مەسەلەى رۆژوو گرتن باس كرايىت، ئەوئەبۇ هەموو مانگەكان وەك يەك هاتوووه. ئەوئىش رۆژوانى دووشمەمەو پىنجشەممەو رۆژەسپىيەكان و رۆژىك نا رۆژىك و يەكەم يا ناوئەپراست ياخود ئاخىرى مانگەكان.. هتد كەلەسوننەتدا هاتوون.

بۆيەعوومەرى كورى خەتتاب (خو لىي رازى پىت) نەهى كىردووه كەلەمانگى رەجەبدا بەرۆژوو پىت، چونكەدەيگوت: ئەمەخۆچواندەنەبەنەفامى، هەر وەك خەرشەى كورى حور، دەلپت: عومەرم بىنى دەستى ئەوانەى دەگرت كەلەمانگى رەجەب بەرۆژوون و دەخستەئىو خواردنەوئەپىي دەگوتن: بخۆن، چونكەئەو مانگەمانگىكەنەفامان بەگەورەيان دەگرت. (الإرواء ٩٥٧ وقال الألباني : صحيح) .

هەر وەها ئىبنولقەيىم (بەرەحمەتپېت) دەلپت: سى مانگەكەى (رەجەب و شەعبان و رەمەزان) بىپچرانەوئەلەسەر يەك بەرۆژوو نەبووه، هەر وەك هەندىلەخەلكى دەيانكرد، وەلەمانگى رەجەببىشدا قەت بەرۆژوو نەبووووهو بەچاكىشى نەزانىووه كەتپىدا بەرۆژوو پىت.

هەر وەها لەفەتوای لىزنى هەمىشەيى (اللجنة الدائمة) هاتوووه: كەدەلپن: دەربارەى بەتايپەتگرتنى مانگى رەجەب بۇ رۆژوو بوون، هەيچ شتىكمان لەشەرعدا بۇ ئاشكرا نەبووه.

### عومرەلەمانگى رەجەبدا:

له فەرموووە کان وارد نەبوو، کەوا پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەمانگی  
 ڕەجەب عومرە ی کردی، ھەرۆک موحامەد (بەرەحمەتیی) بۆمان دەگێرێتو،  
 دەلیت: من و عوروی کوری زوبەر چووینە مزگەوت بینیمان کەوا عەبدولای کوری  
 عومەر لەتەک حوجرە ی عایشە (خوا لێیان رازی بی) دانیشتبوو و پرساریان لێ  
 دەکرد و دەیانگوت: ئایا پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) چەند جار عومرە ی کردوو؟  
 ئەویش دەیفەرموو: چوار جار کە یەکیان لەمانگی ڕەجەبدا بوو. دەلیت: ئیمە پیمان  
 ناخۆش بوو کەو لەلامی بدەینەو، لە حوجرە کەش گویمان لەسیواکە کە ی عایشە دەبوو  
 کە لە دەمودانی وەرئەدا، ئەلیت: عوروی: گوتی: ئە ی دایکی پرواداران، ئایا گویت لێ  
 نییە کە باوکی عەبدولرەحمان چی دەلیت؟ ئەویش فەرموو: چی دەلیت؟ گوتی:  
 دەلیت: پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) چوار جار عومرە ی کردوو کە یەکیان  
 لەمانگی ڕەجەبدا بوو، ئەلی: ئەویش فەرموو: ڕەحمەتی خوا لەئەبوعەبدولرەحمان  
 بی، خو عومرە نەبوو کە لەگەڵ پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دا نەبوویت،  
 لە کاتی کە پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) قەت لەمانگی ڕەجەب عومرە ی  
 نەکردوو، کە عایشە وای فەرموو، ئینوعومەر، نەگوتی نا، نەگوتی بەلی. (متفق علیہ  
 وحاء عند مسلم).

ئیمامی نەووی (بەرەحمەتیی) دەلیت: بێدەنگی ئینوعومەر لە ئاست  
 نکووییە کە ی عایشە، بە لگە یە لەسەر ئەو کەوا ئینوعومەر ئیشتیای کردوو، یا  
 لەبیر چوو، یا گومانی بوو بو ئو مەسە لە یە.